

KALA-JARIISTARAPORTTEJA nro 96

*Teemu Mäkinen
Eero Niemelä
Maija Lämsmä
Tero Saari*

Harjuksen levinneisyys Tenojoen vesistöalueella

Utsjoki 1997

RIISTAN- JA KALANTUTKIMUS

Teemu Mäkinen, Eero Niemelä, Maija Länsman ja Tero Saari

Harjuksen levinneisyys Tenojoen vesistöalueella

Raportti

Kalakantojen ja kalavesien tutkimus

Tenojoen ja Näätäjäjoen kalastuksen ja kalakantojen tilan seuranta 204025

Tämä harjuksen levinneisyyskartoitus on osa laajempaa selvitystä, jolla kerätään mahdollisimman paljon levinneisyystietoa Ylä-Lapin alueella esiintyvistä kalalajeista. Levinneisyys kartoituksen tarkoituksena on saada koottua perustiedosto, jota käyttäen voidaan huomioida mahdolliset ympäristöstä tai ihmisen toimista aiheutuneet muutokset kalakannoissa.

Tenojoen kalantutkimusasemalla talvella 1997 aloitettu harjuksen kartoitusta toteutettiin käyttämällä koekalastus- ja haastattelutietoja vuosilta 1972-1997. Koekalastustiedot perustuvat verkko- ja sähkökoekalastuksiin Tenojoen vesistöalueella. Paikallisten kalastajien omakohtaisiin kokemuksiin perustuvilla levinneisyys tiedoilla pyrittiin täydentämään koekalastustietoja. Haastattelut toteutettiin kirjallisina postitiedusteluina ja haastatteluina. Kohteena olivat rajavartiolaitoksen toimihenkilöt, kalastuskunnat sekä yksittäiset kalastajat joiden tiedettiin omaavan hyvän tuntemuksen alueen kalavesistä.

Harjus (*Thymallus thymallus*), levinneisyys

Kala- ja riistaraportteja nro 96

951-776-121-X

1238-3325

8 sivua + 13 liitettä

Suomi

Julkinen

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
Tenojoen kalantutkimusasema
99980 Utsjoki

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
Pukinmäen aukio 4
PL 6

0205 751 760 Faksi 0205 751 769

00721 Helsinki
Puh. 0205 75111 Faksi 0205 751 205

1. JOHDANTO	2
2. LEVINNEISYYTEEN VAIKUTTAVIA TEKIJÖITÄ	3
2.1. YMPÄRISTÖ, KILPAILU JA KUTUVAELLUS	3
3. AINEISTO JA MENETELMÄT	4
3.1. TUTKIMUSALUE JA LEVINNEISYYSTIETOJEN HANKINTA	4
3.2. LEVINNEISYYSKARTTOJEN LAATIMINEN	4
4. TULOKSET	6
5. KIRJALLISUUS	6
6. LIITTEET	8

1. JOHDANTO

Eurooppalainen harjus (*Thymallus thymallus* L.) kuten sen lähisukulainen pohjanharjus (*Thymallus arcticus* Pallas) ovat kumpikin levinneet nykyisille holarktisisille sisävesialueilleen jääkauden jälkeisenä aikana. Pohjanharjuksen levinneisyys on eurooppalaista harjusta huomattavasti laajempi. Se esiintyy lähes koko holarktisen Aasian alueella sekä Pohjois-Amerikan pohjoisosissa. Eurooppalaisen harjuksen levinneisyys rajoittuu idässä Ural-vuoristoon ja lännessä Brittein saarille (Koli 1994).

Harjus esiintyy suuressa osassa maataamme, mutta sen pääosallisin esiintymisalue on Kokkola-Kajaani -linjasta pohjoiseen. Kuitenkin myös Vuoksen vesistössä Pielisen ja Kallaveden alueella esiintyy harjusta. Lisäksi harjusta on istutettu Vuoksen ja Kymijoen vesistöihin ja moneen keskisuomalaiseen järveen tai jokeen. Ylimmistä tunturivesistämme harjus puuttuu.

Talvella 1997 Tenojoen kalantutkimusasemalla tehtiin harjuksen levinneisyyttä koskeva selvitys, jonka tarkoituksena oli kartoittaa harjuksen nykyinen levinneisyys Tenojoen vesistöalueella Suomen puolella. Lohikalojen (harjus, heimo Salmonidae, alaheimo Thymallinae) ollessa mahdollisten luonnontilan muutosten indikaattoreita niiden aikaisempi, nykyinen ja tuleva levinneisyystieto on tärkeä. Levinneisyyskartoitus täydentää myös osaltaan Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen valtakunnallista kalakantarekisteriä etenkin pienemmistä vesistöosista, joista ei ole aikaisempaa tietoa.

2. LEVINNEISYYTEEN VAIKUTTAVIA TEKIJÖITÄ

2.1. YMPÄRISTÖ, KILPAILU JA KUTUVAELLUS

Harjuksen levinneisyyteen vaikuttavat tekijät ovat pääasiallisesti ympäristön abioottisiin olosuhteisiin kuten veden lämpötila, happamuus sekä ravinne- ja happipitoisuus tai ravintoon liittyviä. Harjus vaatii hapekasta ja viileää vettä sekä alhaisia ravinnepitoisuuksia (Seppovaara 1982). Harjus suosii rantakivikkoja ja kohtalaisesti virtaavia jokiosuuksia. Voimakkaasti virtaavissa koskiosuuksissa laji ei yleensä viihdy. Etelä-Suomen matalat ja rehevöityneet järvet tai rautapitoiset ja happamat jokivedet eivät sovi harjukselle. Pohjois-Suomen kylmät ja hapekkaat joet ja järvet soveltuvat hyvin sen elinalueiksi.

Harjus esiintyy rinnakkain muiden kalojen kanssa eikä sen suhde saman elinympäristön muihin kalalajeihin todennäköisesti ole levinneisyyttä ratkaisevasti rajoittava tekijä, kuten lohella ja taimenella, joiden poikaset viihtyvät erillään. Syy voi olla harjuksen ravinnonhankintatavassa; se on liikkuvampi ja käy usein pinnassa, toisin kuin esim. lohenpoikanen, joka säästää energiaa pysyttelemällä virtaavassa vedessä lähellä pohjaa. Harjuksen poikanen käyttää kolme kertaa enemmän ravintoa kuin saman ikäinen ja -kokoinen lohenpoikanen (Seppovaara 1982).

Harjuksen tiedetään tekevän kutuvaelluksia, jotka saattavat olla jopa 100 km:n pituisia (Peterson 1968). Tämä on kuitenkin epätavallisen pitkä matka ja yleensä vaellus on vain muutamia kilometrejä. Inarijärven, kuten monessa muussakin vesistöissä esiintyy kantoja, jotka vaeltavat järveen laskeviin jokiin ja puroihin kutemaan (Seppovaara 1982).

3. AINEISTO JA MENETELMÄT

3.1. TUTKIMUSALUE JA LEVINNEISYYSTIETOJEN HANKINTA

Tutkimusalueena oli Tenojoen Suomen puoleinen vesistöalue, joka rajoittuu Utsjoen ja Inarin kuntiin. Tenojoen vesistön valuma-alueen kokonaispinta-ala on 16 386 km² josta 31% on Suomen puolella (liite 1), loput Norjan puolella. Vesistöalueen merkittävimmät joet ovat Tenojoen (Deatnu, pituus 206 km) pääuoman lisäksi siihen laskevat Karasjoki (Kárášjohka, 161 km), Inarijoki (Anárjohka, 145 km) ja Utsjoki (Ohcejohka, 66 km). Näiden kolmen sivuvesistön pinta-alat ovat vastaavasti 5 053 km², 3 147 km² ja 1 665 km². Vesistöalueen suurin järvi on Norjan puolella sijaitseva Iesjärvi (69 km²), joka on Norjan järvistä 12. suurin. Suomen puolella Utsjoen yläosan, Vetsijoen (Veahčajohka) ja Pulmankijoen (Buolbmájohka) vesistöalueet ovat poikkeuksellisen järvisiä (Huttula ym. 1996).

Harjuksen levinneisyyskartoitus Tenojoen vesistöalueella perustuu kahdenlaiseen tietoon: koekalastustuloksiin sekä paikkakuntalaisten postitiedusteluihin ja haastatteluihin. Koekalastustulokset perustuivat Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen, Tenojoen kalantutkimusaseman suorittamiin verkko- ja sähkökoekalastuksiin Tenojoen valuma-alueella. Verkkokoekalastuksia tehtiin ajoittain vuosien 1972-1994 välillä. Vuosina 1980 ja 1985 tehtiin tunturivesien kalakantojen käyttö- ja hoitosuunnitelmien yhteydessä mittavia verkkokoekalastuksia, mistä lajistotietoa on kertynyt (Niemelä & Vilhunen 1987), (Anon 1991). Vuonna 1979 aloitettiin sähkökoekalastukset lohenpoikastiheyksien arvioimiseksi Tenojoen vesistöalueella. Ko. koekalastuksien ohessa saatiin tietoa harjuksen levinneisyydestä.

Vuonna 1997 lähetettiin kaikille Tenojoen vesistöalueella toimiville rajavartioasemille, tulliasemille sekä kalastuskunnille kyselylomake. Myös Tenojoen kalantutkimusaseman nykyistä ja aikaisempaa henkilökuntaa haastateltiin. Haastattelun tarkoituksena oli hankkia kalastajien omakohtaisiin kokemuksiin perustuvaa levinneisyystietoa. Erityisesti haluttiin tietoa pienemmistä vesistönosista ja tunturivesistä, joilla ei oltu suoritettu koekalastuksia. Haastateltava merkitsi harjuksen esiintymisen saamilleen vesistö pohjakartoille sekä esiintymisen ajankohdan vuoden tarkkuudella.

3.2. LEVINNEISYYSKARTTOJEN LAATIMINEN

Tenojoen valuma-alue Suomen puolella on jaettu kahteentoista vesistöryhmään (liite 1), (Niemelä & Kärki, 1991). Tenojoki on jaettu kahteen alaosaan (68.01.A ja 68.01.B., liitteet 2 ja 3) ja kahteen keskiosan alueeseen (68.02.A. ja 68.02.B., liitteet 4 ja 5). Inarijoen osuus on jaettu Utsjoen kunnan ja Inarin kunnan puoleisiin alueisiin (68.03. ja 68.03., liitteet 6 ja 7). Eteläisin osa on Kietsimäjoen alue (68.04., liite 8). Pulmankijoen vesistöalue (68.05., liite 9) ja Vetsijoen vesistöalue (68.06., liite 10) ovat merkittäviä tunturivesistöjä. Utsjoen osuus on jaettu ylä- ja alaosiin (68.07. ja 68.08., liitteet 11 ja 12). sekä Kevojoen alueeseen (68.09., liite 13).

Levinneisyyskarttojen laatimiseen käytettiin mittakaavaltaan 1:100 000 vesistöaluepohjakarttoja. Kartoille merkittiin esiintymisalueet seuraavasti: punainen =

koekalastustieto, sininen = haastattelutieto. Vesistöjen nimet, vesistökodeit, järvien pinta-
alat ja jokien pituudet sekä vedenpinnan korkeudet merenpinnasta ovat karttojen selitteissä.

4. TULOKSET

Harjuksen levinneisyyttä Tenojoen vesistöalueella selvittävä tutkimus lisäsi oleellisesti harjuksen aikaisempaa ja nykyistä levinneisyystietoa. Erityisen puutteellisia ovat olleet tiedot ylimmiltä tunturijärviltä, joissa koekalastuksia ei ole suoritettu. Haastattelutietojen suurin arvo lienee kuitenkin siinä tiedossa, joka koskee aikaa ennen siian tai muiden lajien siirtoistutuksia, ennen ihmisen mittavaa puuttumista luonnontilassa oleviin vesistöihin.

Tässä tutkimuksessa käytetyt tiedot on eroteltu tietolähteen mukaan. Koekalastustiedot on kerätty kenttäpäiväkirjoista ja raporteista, kun taas haastattelutietoihin perustuva levinneisyyskartoitus on subjektiivista ja muistinvaraista.

Tenojoen vesistöalueella harjusta esiintyy Tenojoki-laaksosta tunturivesille. Tämän tutkimuksen perusteella Kalldoavin lampi (402 m merenpinnasta) Vetsijoen vesistöalueella on ylin vesistöosa jossa harjus esiintyy. Harjuksen levinneisyys säättää ulottua karttaan merkittävä aluetta pidemmälle, koska joissa ja puroissa levinneisyystiedot rajoittuvat niille jokiosuuksille, joilla on tehty koekalastuksia.

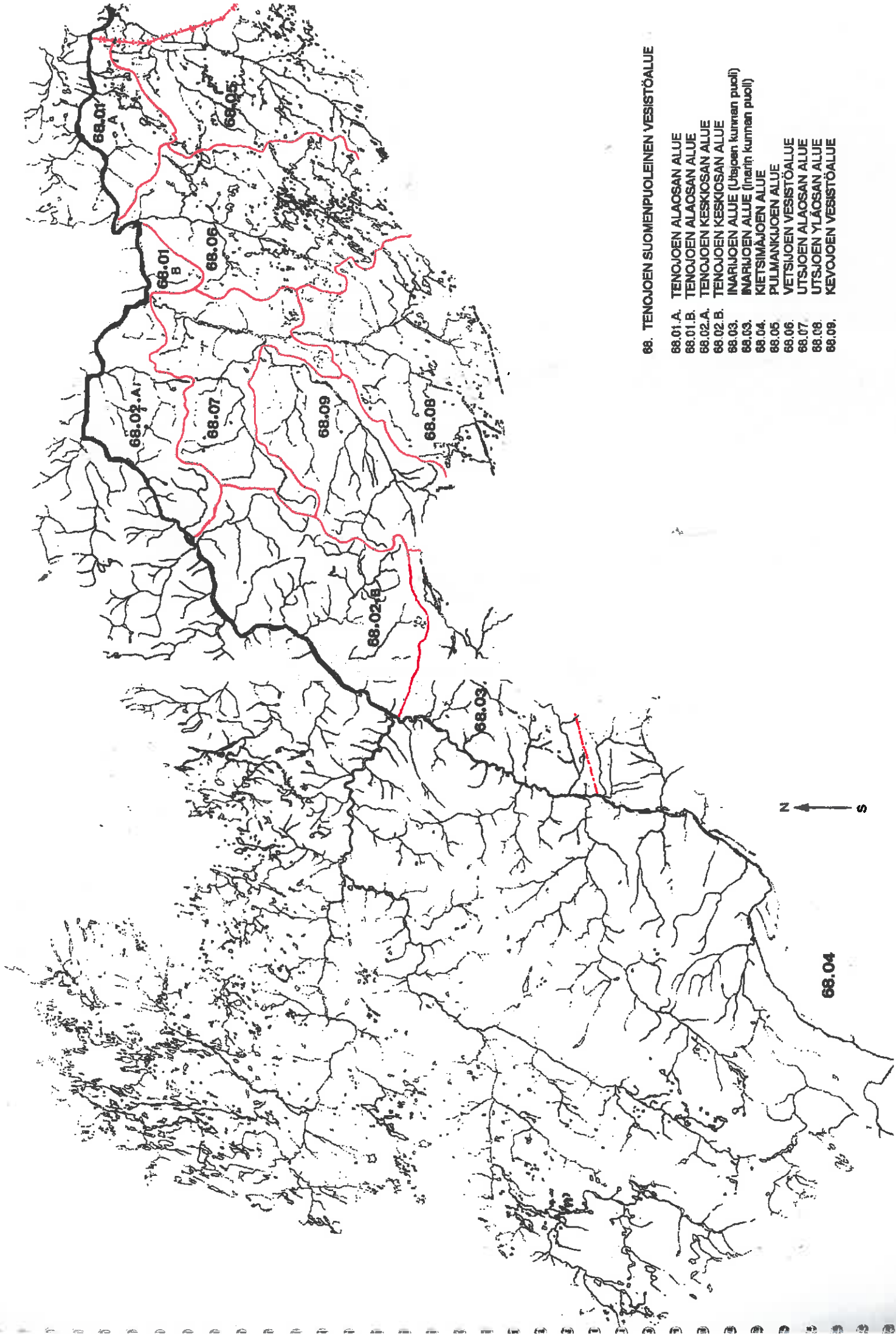
Haastattelutietoa harjuskantojen tilasta ennen ja nyt ei tämän tutkimuksen tuloksissa yksityiskohtaisesti esitetä. Monen järven harjuskannat olivat haastateltavien mukaan joko vähentyneet 1970-luvulta lähtien tai kokonaan kadonneet siikaistutusten myötä. Kantojen vähenemistä, joka olisi suoraan johtunut luonnontilan muutoksista, ei haastateltavien mukaan havaittu.

5. KIRJALLISUUS

- Anon., 1991. Koekalastustuloksia Tenojoen vesistön sivujoista. RKTL, Tenojoen kalantutkimusasema.
- Huttula, E., Nenonen, M-L., Koskenniemi, E. & Suominen, M. 1996. Tenojoen vesistön veden laatu ja biomonitorointi. Lapin ympäristökeskus, Alueelliset ympäristöjulkaisut 23.
- Koli, L., 1994. Suomen Kalaopas, s. 57-58. Toinen painos, Werner Söderström, Porvoo.
- Niemelä, E. ja Kärki, P., 1991. Tenojoen vesistöalueen järvet ja joet. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Kalantutkimusosasto, Tenojoen kalantutkimusasema.
- Niemelä, E. ja Vilhunen, J., 1987. Utsjoen tunturivesien kalakantojen käyttö- ja hoitosuunnitelma. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Kalantutkimusosasto, Helsinki.
- Peterson, H.H., 1968. The grayling, *Thymallus thymallus* (L.) of the Sundvall Bay area. Rep. Inst. Freshw. Res., Drottingholm 48: 36-58.
- Seppovaara, O. 1982. Harjuksen *Thymallus thymallus* (L.) levinneisyys, biologia, kalastus ja hoitotoimet suomessa. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, kalantutkimusosasto, monistettuja julkaisuja Nro. 5, 1982.

5. LIITTEET

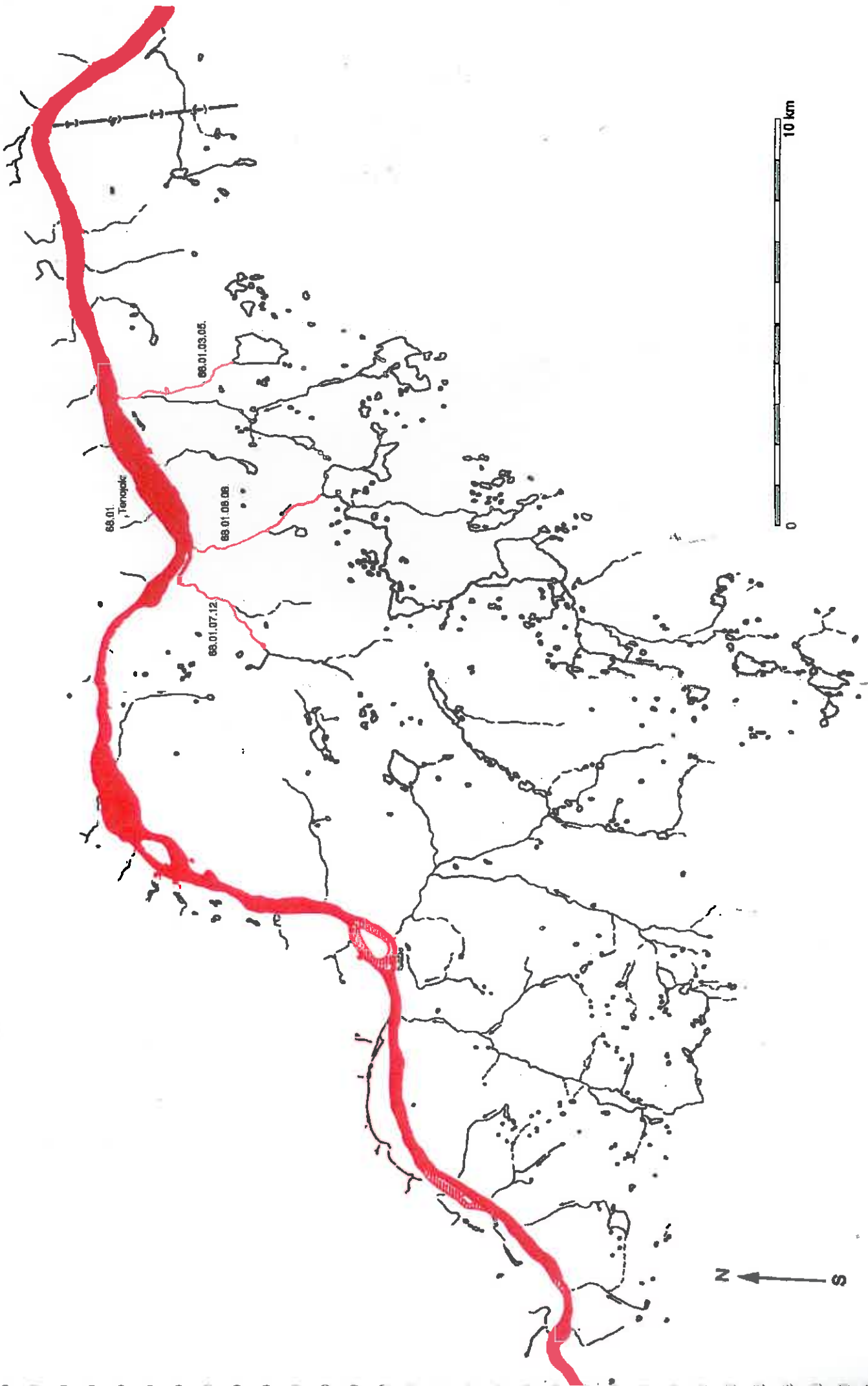
1. Tenojoen valumaalueen suomenpuoleinen jako (68.)
2. Tenojoen alaosan alue (68.01.A.)
3. Tenojoen alaosan alue (68.01.B.)
4. Tenojoen keskiosan alue (68.02.A.)
5. Tenojoen keskiosan alue (68.02.B.)
6. Inarijoen alue, Utsjoki (68.03.)
7. Inarijoen alue, Inari (68.03.)
8. Kietsimäjoen alue (68.04.)
9. Pulmankijoen vesistöalue (68.05.)
10. Vetsijoen vesistöalue (68.06.)
11. Utsjoen alaosan alue (68.07.)
12. Utsjoen yläosan alue (68.08.)
13. Kevojoen vesistöalue (68.09.)

68. TENJOEN SUOMENPUOLEINEN VESISTÖALUE

- 68.01.A. TENJOEN ALAOSAN ALUE
- 68.01.B. TENJOEN ALAOSAN ALUE
- 68.02.A. TENJOEN KESKIOSAN ALUE
- 68.02.B. TENJOEN KESKIOSAN ALUE
- 68.03. INARIJOEN ALUE (Utsjoen kunnan puoli)
- 68.03. INARIJOEN ALUE (Inarin kunnan puoli)
- 68.04. KIETSIMÄJOEN ALUE
- 68.05. PULMANKJOEN ALUE
- 68.06. VETSUJOEN VESISTÖALUE
- 68.07. UTSJOEN ALAOSAN ALUE
- 68.08. UTSJOEN YLAOSAN ALUE
- 68.09. KEVOJOEN VESISTÖALUE

68.01.A. TENOJOEN ALAOSAN ALUE		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.01.03.05.	Skáidejohka	2.1 km	-
68.01.06.08.	Vuolib Porápoktsajohka	6.0 km	-
68.01.07.12.	Pajimus Porápoktsajohka	6.0 km	-

68.01.B. TENOJOEN ALAOSAN ALUE

Pituus / pinta-ala

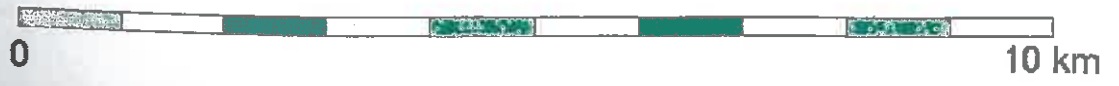
Vedenpinnan
korkeusluku

68.

Tenojoki

206 km

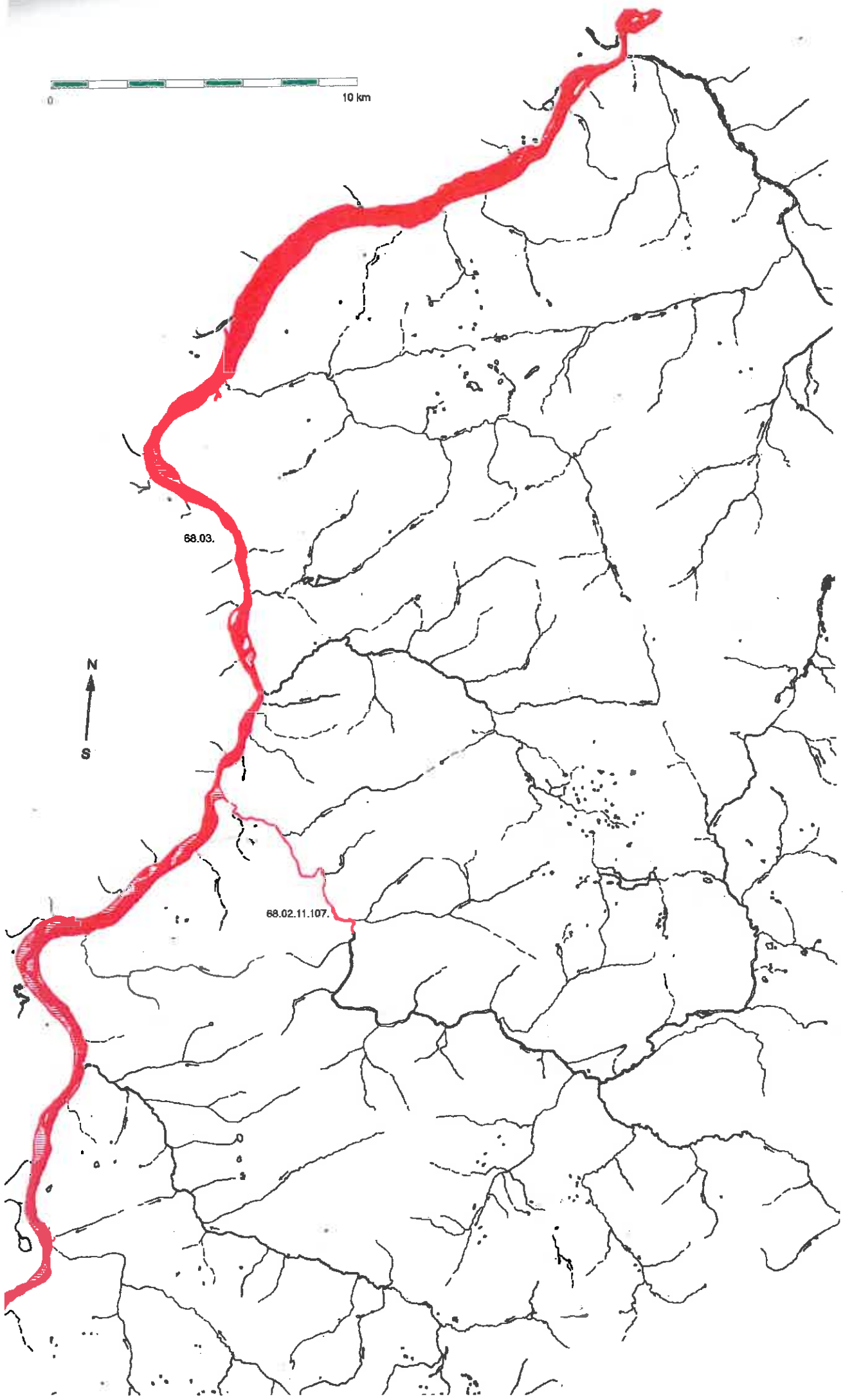
-

68.02.A. TENOJOEN KESKIOSAN ALUE		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.	Tenäjoki	206 km	-
68.02.02.38.	Koahppelašávdsejohka	12.5 km	-
68.02.07.54.	Nuvvosjohka	15.0 km	-

68.02.B. TENOJOEN KESKIOSAN ALUE

		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.	Tenojoki	206 km	-
68.02.11.107.	Áhkojohka	34.0 km	-

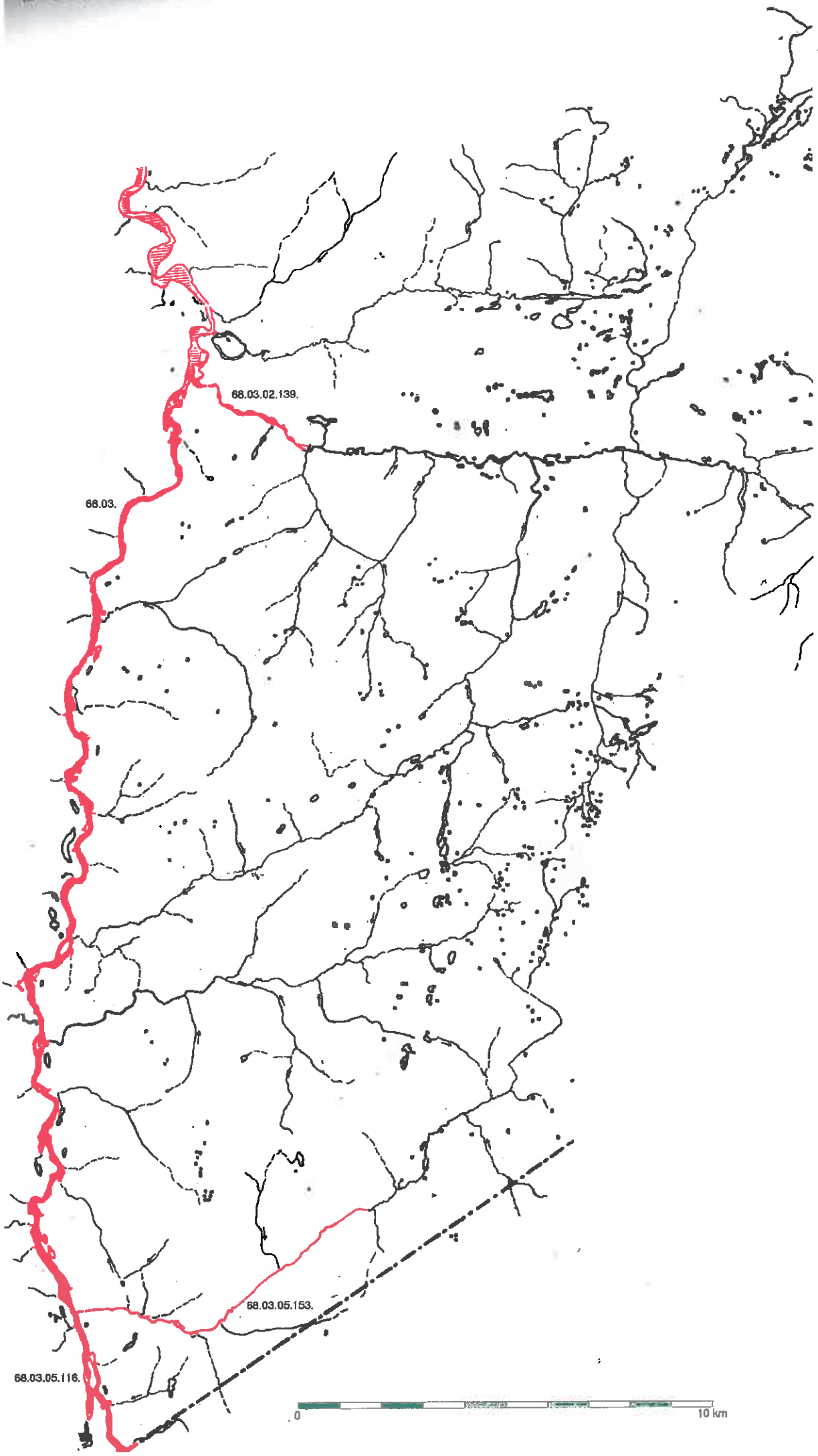
68.03.

68.02.11.107.

N
↑
S

68.03. INARIJOEN ALUE (Utsjoen kunnan puoli)

		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.	Inarijoki	145 km	-
68.03.05.116.	Javvremohkki	-	-
68.03.02.139.	Gáregasjohka	22.8 km	-
68.03.05.153.	Kuoldnajohka	21.2 km	-

68.03.02.139.

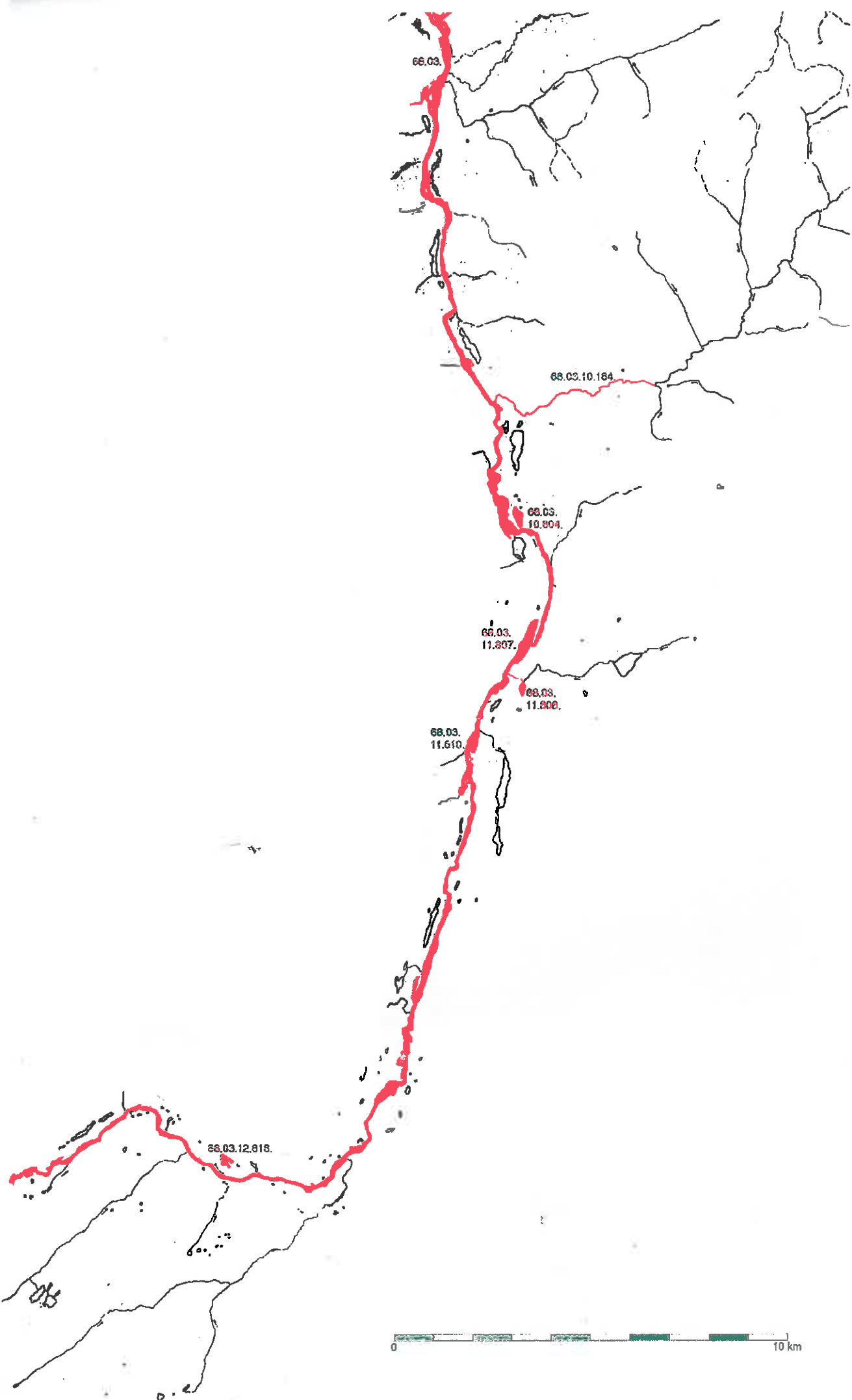
68.03.

68.03.05.153.

68.03.05.116.

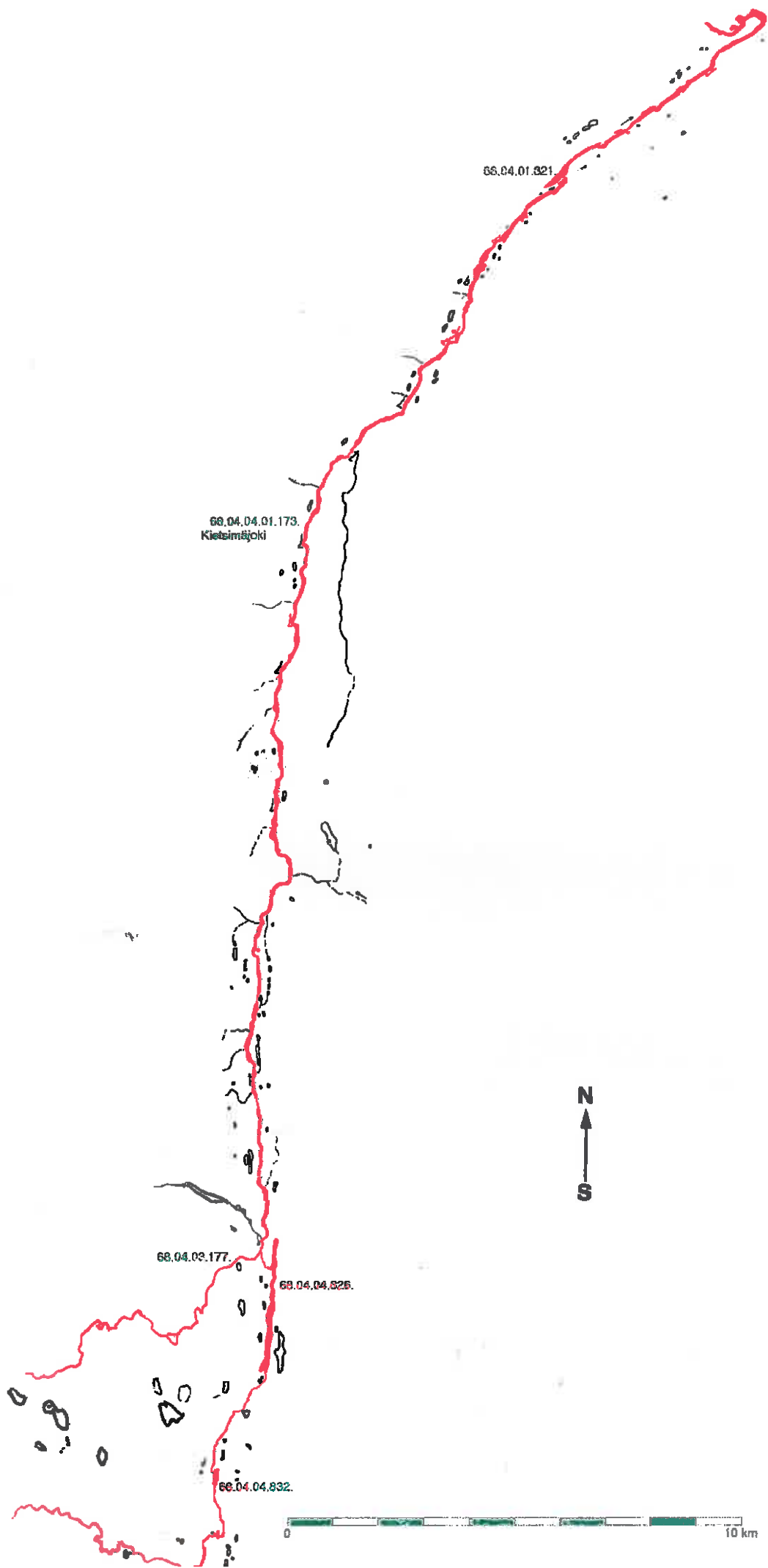
0 10 km

68.03. INARIJOEN ALUE (Inarin kunnan puoli)		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.03.08.	Inarijoki (Anárjohka)	145 km	-
68.03.09.164.	Vuobmaveäijohka	-	-
68.03.10.803.	Ardnehjavri	36 ha	-
68.03.10.804.	Komsejavri	7 ha	177.6 m
68.03.11.807.	Järvi	21 ha	179.0 m
68.03.11.808.	Kaltojärvi	3 ha	187.0 m
68.03.11.810.	Ala-Kalkujärvi	7 ha	-
68.03.12.812.	Ylä-Kalkujärvi	8 ha	180.0 m
68.03.12.818.	Lampi (Porttiköngäs)	4 ha	-

68.04. KIETSIMÄJOEN ALUE

		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.04.01.173.	Skiehttsámjohka	-	-
68.04.05.177.	Radjajohka	-	-
68.04.01.821.	Mohkijärvi	8 ha	225.1 m
68.04.04.826.	Iso-Kietsimäjärvi	18 ha	312.0 m
68.04.04.832.	Pikku-Kietsimäjärvi	2 ha	-

66.04.01.821

68.04.04.01.173
Kietimäjoki

68.04.03.177

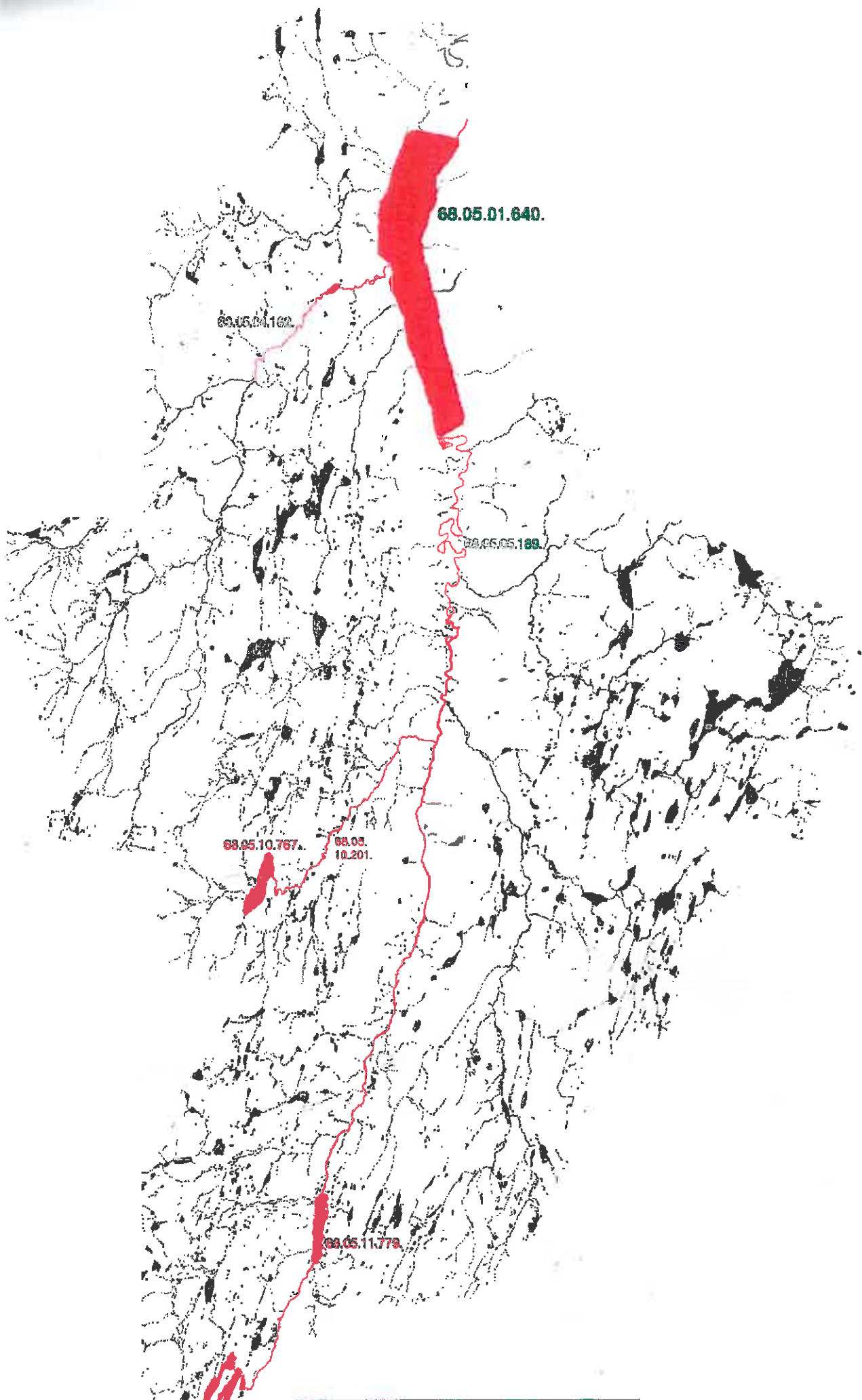
68.04.04.825

68.04.04.832

N
↑
S

0 10 km

68.05. PULMANKIJOEN VESISTÖALUE		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.05.04.182.	Kálddašjohka	23.5 km	-
68.05.05.189.	Ylä-Pulmankijoki	16.5 km	-
68.05.10.201.	Askasjohka	8.7 km	-
68.05.11.203.	Pulmankijoki	24.3 km	-
68.05.01.640.	Puolbmátjávri (Pulmankijärvi)	1214 ha (919 ha Suom. puol)	14.6 m
68.05.10.767.	Vuobme Kálddojávri	78 ha	246.9 m
68.05.11.779.	Puolbmakkeäsjávri	69 ha	247.0 m
68.05.11.784.	Njuktšápeäljávrrit	47 ha	291.0 m
68.05.11.785.	Njuktšápeäljávrrit	43 ha	291.4 m

68.05.01.640.

68.05.04.162.

68.05.05.189.

68.05.10.767.

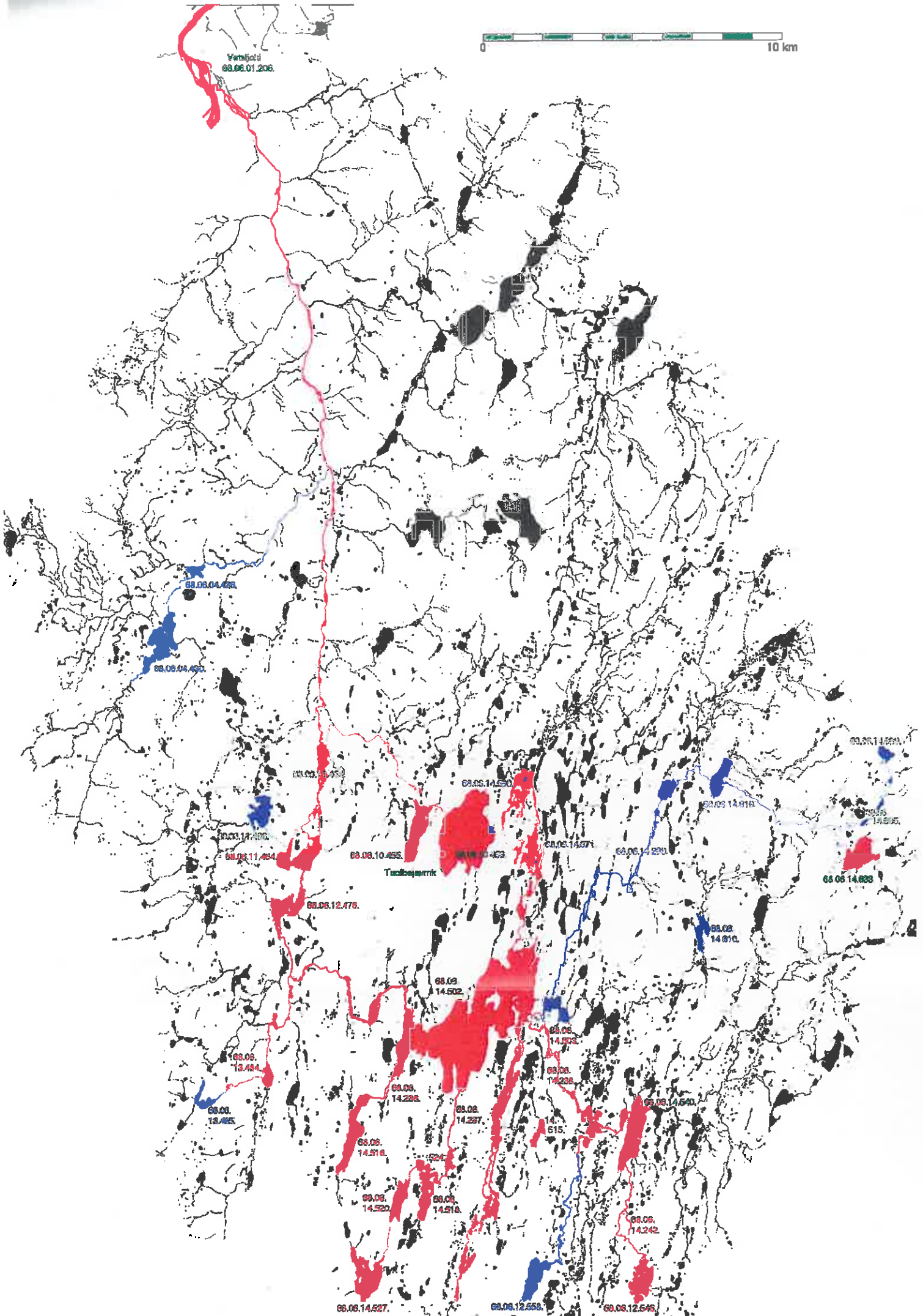
68.05.
10.201.

68.05.11.779.

68.05.
784 - 783.

68.06. VETSUOEN VESISTÖALUE		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.06.01.206.	Vetsijoki	35.2 km	-
68.06.04.217.	Váisjohka	7.0 km	-
68.06.11.230.	Njárgajohka	3.5 km	-
68.06.10.229.	Tuolbájohka	6.0 km	-
68.06.14.236.	Nanápeäljohka	1.3 km	-
68.06.14.237.	Vudnejohka	1.6 km	-
68.06.14.238.	Fállejohka	5.0 km	-
68.06.14.239.	Reätkájohka	13.0 km	-
68.06.14.242.	Puksajarjohka	3.5 km	-
68.06.04.426.	Vaišluobbal	13 ha	252.0 m
68.06.04.430.	Vaišjávri	81 ha	263.5 m
68.06.10.454.	Vuolimus Rievssatjávri	36 ha	237.9 m
68.06.10.455.	Tuolbájávrit	63 ha	269.3 m
68.06.10.456.	Tuolbájávrit	288 ha	275.6 m
68.06.11.464.	Kaskamus Rievssatjávri	68 ha	246.0 m
68.06.11.466.	Njárgajávri	47 ha	253.0 m
68.06.12.476.	Pajimus Rievssatjávri	58 ha	248.0 m
68.06.13.484.	Rávokjávri	16 ha	262.0 m
68.06.13.485.	Moalkejávri	18 ha	277.0 m
68.06.14.502.	Veähtšajávri (Vetsijärvi)	819 ha	273.8 m
68.06.14.515.	Morasjärvi	16 ha	284.0 m
68.06.14.516.	Nanápeäljávri	69 h	279.4 m
68.06.14.518.	Vudneluobbal	57 ha	284.0 m
68.06.14.520.	Lompolo	35 ha	286.0 m
68.06.14.524.	Lompolo	12 ha	283.0 m
68.06.14.527.	Vudnejávri	74 ha	239.4 m
68.06.14.540.	Fállejávri	113 ha	287.2 m
68.06.14.546.	Puksajávri	61 ha	315.7 m
68.06.14.558.	Tsuodjavarjávri	52 ha	303.0 m
68.06.14.571.	Puolddašakjávri	49 ha	276.0 m
68.06.14.593.	Pajib Puolddašakjávri	216 ha	276.4 m
68.06.14.603.	Njárgajávri	33 ha	275.0 m
68.06.14.610.	Lampi	24 ha	314.2 m
68.06.14.619.	Reätkajávri	32 ha	313.1 m
68.06.14.633.	Tuoddar Kalddojavri	59 ha	379.0 m
68.06.14.635.	Järvi	7 ha	-
68.06.14.639.	Kálddoavvin lampi	15 ha	402.0 m

Yeniçifti
68.06.01.206

68.06.04.433

68.06.04.430

68.06.09.450

68.06.14.500

68.06.14.690

68.06.14.480

68.06.11.484

68.06.10.455

68.06.10.403

68.06.14.571

68.06.14.230

68.06.14.818

68.06.14.888

68.06.12.478

Tuzluca

68.06.14.502

68.06.14.610

68.06.13.454

68.06.13.455

68.06.14.228

68.06.14.237

68.06.14.503

68.06.14.238

68.06.14.640

68.06.14.518

68.06.14.242

68.06.14.520

68.06.14.518

14.515

68.06.14.527

68.06.12.568

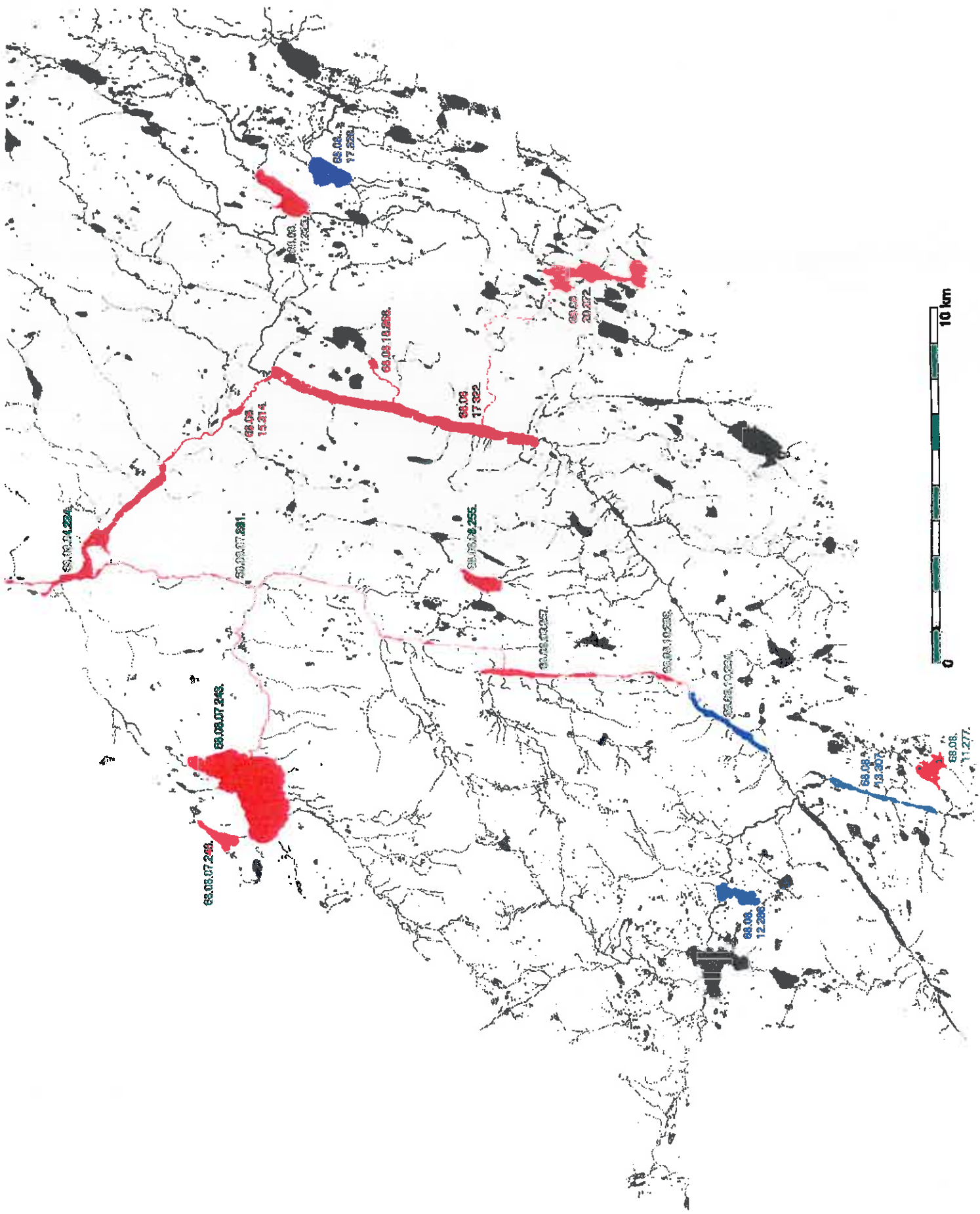
68.06.12.548

68.07. UTSJOEN ALAOSAN ALUE		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.07.02.121.	Máddajávri	197 ha	74.5 m
68.07.04.134	Suolójávri	40 ha	74.6 m
68.07.04.141	Kiddasajávri	18 ha	-
68.07.04.142	Jorbajávri	24 ha	-
68.07.05.145.	Geavojávri (Kevojärvi)	116 ha	75.3 m
68.07.06.153.	Puksáljávri	34 ha	75.6 m
68.07.01.241.	Ohcejohka (Utsjoki)	70.1 km	-
68.07.02.248	Padjesseävtteg	8.6 km	-
68.07.11.266.	Tšársejohka (sivuhaara)	7.8 km	-
68.08.01.210.	Kanešjávri	71 ha	92.0 m
68.08.01.213.	Keärdosjávri	4 ha	-
68.08.03.228.	Kuhkesluobbál	9 ha	103.0 m

0 10 km

68.08. UTSJOEN YLÄÖSAN ALUE		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.08.04.234.	Vuolib Tsuoggájávri	78 ha	105.0 m
68.08.07.243.	Vuogojávri	401 ha	243.0 m
68.08.07.246.	Uhtsib Vuogojávri	31 ha	248.7 m
68.08.08.255.	Tsuoggaskáide Rávdojávrrit	41 ha	264.0 m
68.08.09.257.	Vuolimus Tsuoggájávri	35 ha	231.0 m
68.08.10.263.	Tsuoggákoajtejávri	11 ha	236.0 m
68.08.10.264.	Tsuoggákoajtejávri	47 ha	238.8 m
68.08.11.277.	Suolójávri	50 ha	273.0 m
68.08.07.281.	Tsuoggájohka	32.8 km	-
68.08.12.286.	Vuolib Sávdaluobbál	45 ha	300.4 m
68.08.13.307.	Kuhkesjávri	32 ha	243.5 m
68.08.15.314.	Mierasluobbál	9 ha	129.2 m
68.08.17.322.	Mierasjávri	218 ha	135.5 m
68.08.17.325.	Vuolimus Kuktsejávri	81 ha	232.4 m
68.08.17.328.	Kaskamus Kuktsejávri	93 ha	239.3 m
68.08.18.368.	Tábmokluobbál	6 ha	208.0 m
68.08.20.372.	Moalkejávri	100 ha	271.7 m

88.08.04.234

88.08.07.248

88.08.07.243

88.08.07.281

88.08
15.214

88.08
17.224

88.08
18.238

88.08
17.322

88.08
19.255

88.08
20.257

88.08
10.238

88.08
10.224

88.08
12.288

88.08
13.307

88.08
11.277

68.09. KEVOJOEN VESISTÖALUE

		Pituus / pinta-ala	Vedenpinnan korkeusluku
68.09.01.167.	Pikku Kevojärvi	10 ha	84.4 m
68.09.01.168.	Keärdosjávri	8 ha	-
68.09.01.172.	Mádjogluobbái	4 ha	-
68.09.02.173.	Puvrrášjávri	9 ha	-
68.09.04.182	Njággaljávrit	40 ha	110.0 m
68.09.04.321.	Kamajohka	5.5 km	-
68.09.01.309.	Kevojoki	40.0 km	-

